SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KASYNA i KOŁA LITERACKO-ARTYSTYCZNEGO we LWOWIE

za czas od 1 kwietnia 1933 do 31 marca 1934

przedłożone Walnemu Zgromadzeniu

w dniu 30 maja 1934.

LWÓW 1934. — NAKŁADEM KASYNA i KOŁA LITERACKO-ARTYST.

SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

KASYNA i KOŁA LITERACKO-ARTYSTYCZNEGO we LWOWIE

za czas od 1 kwietnia 1933 do 31 marca 1934

przedłożone Walnemu Zgromadzeniu

w dniu 30 maja 1934.

LWÓW 1934. — NAKŁADEM KASYNA i KOŁA LITERACKO-ARTYST.

DRUKIEM S. A. „PRASA NOWA“ — WE LWOWIE, UL. SOKOŁA L. 4.

CZĘŚĆ OGÓLNA.

Zagadnienie, które od wielu lat zaprzątało każdy Wydział — a mianowicie zagadnienie przystosowania gmachu do obecnych potrzeb Towarzystwa i nadania mu odpowiedniego wyglądu wewnętrznego i zewnętrznego, znalazło w roku sprawozdawczym 1933/34 częściową realizację.

Wydział, licząc się z panującemi w kraju stosunkami gospodarczemi i finansowemi, zrezygnował z planu budowy nowego gmachu. Zwyczajne Walne Zgromadzenie Członków Kasyna i Koła Lit.-Artystycznego, uchwalając w dniu 27 maja 1933 zaniechanie ściągania składek na istniejący od lat kilku „Fundusz budowy“, stwierdziło uchwałą tą, że planu budowy nowego gmachu nie uznaje za realny.

Wydział, mając w mandacie zarząd majątkiem Towarzystwa, zdawał sobie sprawę, że budynek, wybudowany przed sześćdziesięciu kilku latami, wymaga bezwarunkowej rekonstrukcji, gdyż stan jego, pomijając wygląd gmachu, był taki, że groził, zwłaszcza w niektórych salach katastrofą. Mając pieczę nad zebranym funduszem budowy w kwocie 72.324 zł., musiał Wydział wziąć pod uwagę i odpowiednie zabezpieczenie tego funduszu.

To też Wydział już na pierwszem swem posiedzeniu, odbytem po Walnem Zgromadzeniu, zastanawiał się nad temi problemami i przyszedł jednomyślnie do przekonania, że należy przeprowadzić kapitalny remont budynku i zużyć na ten cel zebrany fundusz, który tylko w ten sposób znajdzie celową lokatę.

Nasze zamierzenia poczęliśmy realizować bezzwłocznie i już 28 czerwca 1933 r., zatem w miesiąc po odbyciu Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia, przedstawiliśmy Nadzwyczajnemu Walnemu Zgromadzeniu projekt remontu i plany, sporządzone przez członka Wydziału, p. inż. arch. Tadeusza Soleckiego.

Po uzyskaniu od Walnego Zgromadzenia aprobaty, przystąpiliśmy z całym zapałem do pracy, która była ciężka i żmudna, ale dała nam pełne zadowolenie spełnionego przez nas obowiązku.

Nie będziemy tu wchodzić w szczegóły przeprowadzonej rekonstrukcji — przedstawione one będą w części szczegółowej przez Komisję Techniczną Wydziału, której powierzyliśmy pieczę nad przeprowadzeniem tej rekonstrukcji — możemy tu tylko podnieść, że wreszcie tak zawsze szwankująca sprawa centralnego ogrzewania i wentylacji, znalazła przy sposobności remontu swoje należyte rozwiązanie.

Szczęśliwe również rozwiązanie znalazło rozszerzenie ubikacji łączącej małą salę balową z t. zw. cukiernią, przez przesunięcie ściany kosztem podwórza; w ten sposób powstała bardzo piękna, duża sala. Również i czytelnia doznała rozszerzenia przez przerobienie kuchni, zajmowanej przez funkcjonarjusza Kasyna i Koła Lit.-Art., na pokój dla niepalących.

Przeprowadzenie zupełnego remontu pociągnęło za sobą i konieczność odnowienia inwentarza, znajdującego się we wszystkich salach, bo stare, poniszczone fotele, kanapki, lustra musiały się przecież kłócić z tak pięknie odnowionemi ubikacjami.

Nie chcemy się chwalić, ale naprawdę z dumą spoglądamy na nasze dzieło, bo stan odnowionego gmachu odpowiada w zupełności wszelkim wymogom wygody i estetyki. Zresztą możemy powołać się na głosy obcych, którzy byli gośćmi naszymi, a także i na głosy całej prasy, która pisała z uznaniem o dokonanej przebudowie i zgodnie wyraziła swoje zdanie, że gmach nasz tak wewnętrznie jak i zewnętrznie stoi na poziomie europejskim.

Z powodu konieczności ciągłych przeróbek i — jak to zwykle bywa przy remoncie starych budowli — z powodu wyłaniających się niespodzianek, na jakie natrafiało kierownictwo budowy w postaci walących się stropów i t. d., remont mógł być ukończony dopiero z końcem grudnia 1933 r. Nasze towarzyskie życie zainaugurowaliśmy w odnowionym budynku Opłatkiem w dniu 30 grudnia 1933 r.

Ponieważ w październiku, listopadzie i grudniu z. r. nie mogliśmy korzystać z naszych sal, wynajęliśmy lokal w kamienicy p. Antoniego Uwiery, przy pl. Marjackim, ażeby przynajmniej częściowo dać naszym Członkom możność korzystania z życia towarzyskiego.

Praca nasza w kierunku rozwijania życia kulturalnego,

uległszy siłą faktu zahamowaniu, mogła rozwinąć się dopiero po karnawale, w marcu b. r. Sprawozdanie Komisji Literacko-Artystycznej przedstawia szczegółowo, jakie odczyty i prelekcje w tym krótkim czasie okresu sprawozdawczego się odbyły.

Sale nasze, po odnowieniu, stanęły otworem nietylko dla własnych imprez lecz i obcych.

Jak zawsze tak i w tym roku sprawozdawczym utrzymywaliśmy żywy kontakt z różnemi towarzystwami o charakterze społecznym i kulturalnym. Związek Zawodowy Literatów odbywa w dalszym ciągu w małej sali parterowej swoje zebrania dyskusyjne, w których mogą brać udział i Członkowie Kasyna i Koła L.-A. W tym roku odstąpiliśmy jedną z sal na czytelnię dla Towarzystwa Przyjaciół Francji, które znalazło się w bardzo krytycznej sytuacji, bo bez lokalu. Rozumieliśmy bowiem, że nie wolno nam jako placówce kulturalnej miasta Lwowa nie przyjść z pomocą drugiej placówce kulturalnej.

W tym roku po raz pierwszy zwrócił się do nas Pan Wojewoda Lwowski, jako likwidator Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie o zaproponowanie osoby literata, któremu należałoby przyznać wsparcie z fundacji im. Dra Józefą Kazimierza 2 im. Malinowskiego. — Zaproponowaliśmy p. Stanisława Barącza, któremu też przyznano dożywotnio wsparcie w kwocie 200 zł.

Braliśmy czynny udział we wszystkich uroczystościach narodowych, państwowych i kulturalnych, urządzanych przez towarzystwa i komitety miejscowe.

Ogólnie panujący kryzys gospodarczy, a w ślad za tem coraz bardziej postępująca pauperyzacja naszej inteligencji, odbija się bardzo ujemnie na naszej instytucji — coraz mniej osób na dancingach i imprezach własnych i obcych. Wydział nie zrażał się jednak temi trudnościami i mimo doznawanych nieraz rozczarowań, konsekwentnie pracował i dążył do podtrzymania życia towarzyskiego i kulturalnego.

Finanse nasze nie są tak złe — jeżeli pominiemy powstałe skutkiem budowy długi. Staraliśmy się zawsze przeprowadzać oszczędności, zwłaszcza w wydatkach na administrację — niestety, te oszczędności znalazły swój wyraz w redukcji poborów tak personalu urzędniczego jak i służby.

Również na tych oszczędnościach zaprowadzonych w preliminarzu ucierpiała — jak zawsze na wysokim poziomie prowadzona — Bibljoteka nasza i Czytelnia. Musieliśmy jednak tak

postępować, ażeby nie zachwiać równowagi budżetowej Towarzystwa.

Stan zadłużenia, jako następstwo przeprowadzonego remontu, będzie przedstawiony szczegółowo w części szczegółowej — tu tylko zauważamy, że zgodnie z uchwałą nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z 5 listopada 1933 zaciągnęliśmy w Miejskiej Komunalnej Kasie Oszczędności pożyczkę w kwocie 30.000 zł. na okres 15 lat.

Pożyczka ta nie wystarczyła nam jednak na zaspokojenie należności wszystkich przedsiębiorców, biorących udział w budowie, tak że zachodzi potrzeba zaciągnięcia dodatkowej pożyczki, co będzie Walnemu Zgromadzeniu przedstawione.

Na zakończenie tego ogólnego sprawozdania, niech nam będzie wolno podziękować wszystkim tym, którzy z nami współpracowali czynem i radą, nad prowadzeniem rekonstrukcji gmachu.

Składamy też podziękowanie naszej Prasie, która zawsze z całą życzliwością odnosiła się do naszych wysiłków.

Pracowaliśmy według najlepszych naszych zamierzeń z myślą, tylko o dobru Towarzystwa, a jeżeli były jakieś niedociągnięcia, niech się one spotkają z objektywną krytyką Członków, którym to sprawozdanie przedstawiamy.

WYDZIAŁ.

ZARZĄD TOWARZYSTWA.

Po dokonaniu wyboru czterech członków Wydziału i trzech zastępców przez Zwyczajne Walne Zgromadzenie w dniu 27 maja 1933, skład Wydziału Towarzystwa był następujący:

Prezes: Jan Antoniewicz[3])
Wiceprezesi: Seweryn Lehnert[3]) i dr inż. Kasper Weigel[2])

Członkowie Wydziału:

Inż. Stefan Błażyński[2])
Dr Jan Franke[2])
Dr Kazimierz Gostkowski[2])
Emil Krug[4])
Mr. Stanisław Kuziński[1])
Franciszek Leurman[2])
Inż. Jan Nawrocki[4])
Dr Ksawery Obmiński[1])
Inż. Tadeusz Solecki[1])
Dr Stanisław Trojan[4])
Inż. Bronisław Welczer[4])
Józef Zgóralski[1])

Zastępcy Członków Wydziału:

Inż. Stanisław Gruszecki[1])
Dr Stanisław Liebhart[1])
Emil Wehrstein[1])

Członkowie Komisji Rewizyjnej:
(wybrani 27/V 1933 na jeden rok).

Dr Stefan Bobowski
Dr Marjan Boziewicz
Wacław Kwiatkowski
Karol Sawicki
Dr Stefan Uhma.

Skład Wydziału i funkcje po ukonstytuowaniu się na pierwszem posiedzeniu, odbytem w czerwcu 1933:

Prezes: Jan Antoniewicz
Wiceprezesi: Seweryn Lehnert — Dr inż. Kasper Weigel
Sekretarz Wydziału: Inż. Stefan Błażyński

---

1) Wybrani w dniu 27/V 1933 na lat 3.
2) „ „ „ 28/V 1932 „ „ 3.
3) „ „ „ 27/XI 1931 „ „ 3.
4) „ „ „ 30/V 1931 „ „ 3.

Zastępca: Dr Kazimicrz Gostkowski
Skarbnik: Inż. Bronisław Welczer
Zastępca: Emil Krug
Gospodarz Administracyjny: Mr. Stanisław Kuziński
Zastępca: Emil Wehrstein
Gospodarze Klubowi: Franciszek Leurman
Dr. Ksawery Obmiński
Zarządca Bibljoteki i Czytelni: Seweryn Lehnert
Nadzór kulinarny: Dr Ksawery Obmiński
Członkowie Wydziału: Dr Jan Franke
Inż. Jan Nawrocki
Dr Stanisław Trojan
Józef Zgóralski
Zastępcy: Inż. Stanisław Gruszecki, Emil Wehrstein
Dr Stanisław Liebhart

Wydział rozdzielił dla usprawnienia swej działalności prace swe pomiędzy komisje.

Komisje te były następujące:

1) **Komisja Techniczna** pod przewodnictwem wiceprezesa, dra inż. Kaspra Weigla zatwierdzała plany remontu gmachu, centralnego ogrzewania, przewietrzania sal, rozpatrywała oferty firm na wykonanie robót, kontrolowała roboty te i odbierała je po wykonaniu, wreszcie sprawdzała rachunki.

Członkami komisji tej byli: Jan Antoniewicz, inż. Stanisław Gruszecki, mr. Stanisław Kuziński, inż. Jan Nawrocki, dr Ksawery Obmiński, inż. Tadeusz Solecki, dr inż. Kasper Weigel, inż. Bronisław Welczer. — Zastępcą przewodniczącego tej komisji był inż. Bronisław Welczer, sekretarzem dr Kazimierz Gostkowski.

2) **Komisja Literacko-Artystyczna.** Zadaniem jej była inicjatywa w sprawach kulturalnych, organizowanie wykładów i odczytów, koncertów, artystycznych wieczorów i uroczystości, urządzanych przez Kasyno i Koło Lit.-Art. i układanie ich programu. Członkami tej Komisji byli: Jan Antoniewicz, inż. Stefan Błażyński, dr Kazimierz Gostkowski, mr. Stanisław Kuziński, Seweryn Lehnert, inż Jan Nawrocki, dr inż Kasper Weigel.

Komisji tej przewodniczył i pracami orginizacyjnemi kierował, wiceprezes, Seweryn Lehnert. Protokoły Komisji prowadził dr Kazimierz Gostkowski.

3) **Komisję Balotową** stanowili Jan Antoniewicz, inż. Stefan Błażyński, dr Jan Franke, mr. Stanisław Kuziński, Seweryn

Lehnert, dr Ksawery Obmiński, dr inż. Kasper Weigel i inż. Bronisław Welczer.

Przewodniczył prezes, Jan Antoniewicz.

4) **Komisja Gospodarczo-finansowa,** rozpatrywała wszystkie sprawy gospodarcze i finansowe T-wa i przygotowywała wnioski do uchwał Wydziału.

Do Sekcji finansowej komisji tej należeli: prezes Jan Antoniewicz, Emil Krug i inż. Bronisław Welczer. Do Sekcji gospodarczej zaś mr. Stanisław Kuziński, jako przewodniczący, inż. Stanisław Gruszecki, Franciszek Leurman, dr Stanisław Liebhart, dr Ksawery Obmiński, inż. Tadeusz Solecki i Emil Wehrstein.

5) **Komisja Życia Towarzyskiego** organizowała zabawy taneczne i wieczory rozrywkowe. Skład jej był następujący: Jan Antoniewicz, inż. Stefan Błażyński, dr Kazimierz Gostkowski, inż. Stanisław Gruszecki, dr Stanisław Liebhart, inż. Jan Nawrocki, inż. Tadeusz Solecki, dr Stanisław Trojan, Emil Wehrstein, Józef Zgóralski. — Przewodniczącym tej komisji był inż. Stefan Błażyński.

6) **Komisja Prawnicza,** złożona z prezesa Jana Antoniewicza, dra Jana Frankego, mra Stanisława Kuzińskiego, Emila Wehrsteina i Józefa Zgóralskiego wydawała opinje prawne w sprawach, które opinji tej wymagały.

Pełny Wydział odbył w okresie sprawozdawczym 12 posiedzeń.

Księga korespondencyjna wykazuje 284 załatwionych przez Wydział pism.

* * *

SKŁAD PERSONALU
Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego.

KANCELARJA

Sekretarz: Stefan Hardygóra.

KSIĄŻNICA

W Książnicy T-wa pracowały 2 słuchaczki Uniwersytetu J. K.

S ł u ż b a: 1 dozorca gmachu, 1 zast. dozorcy gmachu, 1 służący do kart, 1 służący w Czytelni, 1 służący w Bibljotece, 1 służący do zbierania wkładek, 1 służący do posług, 1 monter.

M i e s z k a n i a s ł u ż b o w e:

W budynku Kasyna i K. L.-A. posiadali mieszkanie służbowe; sekretarz oraz 2 służących.

Restaurację Kasyna prowadził p. Mikołaj H u s a k.

CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA.

1. Sprawozdanie Komisji Technicznej.

Wydział Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego zajmował się sprawą budowy nowego gmachu jeszcze za czasów śp. dra Hojnackiego. W tym celu pobierano w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia od Członków poza wkładkami jeszcze opłatę 2 zł. miesięcznie na t. zw. fundusz budowy, który rok rocznie się powiększał.

Kwota uzyskana tą drogą, wynosząca w r. 1933 zaledwie około 72.000 zł., okazywała się niestety, przy próbach zrealizowania projektu budowy, zawsze zbyt nikłą, gdyż koszt budowy zupełnie nowego gmachu miał wynosić kilka milionów zł., kosztorys zaś nawet znacznie już w skromniejszych zarysach projektowanej częściowej budowy a częściowej nadbudowy gmachu według projektu prof. Witolda Minkiewicza opiewał na 700.000 zł.

Po projektach tych pozostały jednak bardzo cenne wskazówki. Została pozatem wyjaśniona sprawa fundamentów, oraz zbadany został stan widocznych części konstrukcyjnych budynku.

Troska o dostosowanie istniejącego gmachu do potrzeb P. T. Członków oraz imprez urządzanych przez Kasyno nie opuszczała jednak Wydziału, tembardziej, że kontrola budynku, wykonana przez Komisję Techniczną przy współudziale specjalistów, ujawniła w niektórych miejscach np. w stropie nad salą główną, kanałami doprowadzającemi ciepło do niej i t. p. bardzo poważne braki budowlane, mogące grozić nawet katastrofą.

Oczywiście, że wykrycie wszelkich braków budowlanych nie było możliwe, gdyż wymagałoby to częściowej rozbiórki stropów i podłóg w każdej prawie sali, co równałoby się częściowemu demolowaniu budynku.

Do największych bolączek należało ogrzewanie sali głównej dopływem ciepłego powietrza poprzez rury drewniane, co mogło łatwo wywołać pożar, tembardziej, że instalacje elektryczne były zupełnie przestarzałe.

Biorąc te momenty pod uwagę, postanowił Wydział na posiedzeniu w dniu 6 czerwca 1933 r. zabezpieczyć gmach przed pożarem przez zmianę systemu ogrzewania i instalacji elektrycznej. Roboty z tem związane wymagały urządzenia nowej kotłowni, pewnych robót murarskich i tp. Nasunęło to zatem wobec stwierdzenia innych braków budowlanych myśl racjonalnej przebudowy gmachu z odpowiedniem ogrzewaniem i przewietrzaniem sal.

Komisja Techniczna, po zasiągnięciu informacji co do kosztów budowy u fachowców, przedłożyła na nadzwyczajnem posiedzeniu Wydziału 26 czerwca 1933 projekt przebudowy gmachu wraz z zaprowadzeniem ogrzewania i przewietrzania, zaznaczając, że wydatek na te roboty przekroczy prawdopodobnie fundusz budowlany o około 20.000 zł. Projekt ten obejmował:

Rozszerzenie sali bibljotecznej i uzyskanie nad nią nowej sali na I. piętrze t. zw. koralowej, przerobienie kuchni sekretarza na czytelnię dla niepalących, fasadę z oknami od ulicy Bourlarda, fasadę frontu i częściowe pokrycie blachą dachu. Dalej miano zamurować ścianę w hollu, przerabiając korytarz biegnący obok pokoju posiedzeń na garderobę i ustępy, oraz założyć w piwnicy kotłownię i wentylatornię, a w parterze dwa mieszkania dla woźnych. Projekt przewidywał również kamienne schody bezpieczeństwa z wejściem z sali jadalnej oraz kredens, 2 umywalnie i nowy wyciąg, a dalej malowanie i lakierowanie wszystkich sal.

Pozatem przewidziano w projekcie wszystkie urządzenia instalacyjne dla centralnego ogrzewania, sal klubowych, oraz dla mechanicznego przewietrzania i ogrzewania sal balowych.

Ponieważ kosztorys robót przekraczał fundusz budowlany, Wydział postanowił zwrócić się do Walnego Zgromadzenia o zezwolenie na zaciągnięcie pożyczki hipotecznej w kwocie 30.000 do 40.000 zł.

Walne Zgromadzenie odbyte w dniu 28 czerwca 1933 r. uchwaliło:

I. przeprowadzić remont Kasyna według projektu inż. Soleckiego;

II. zainstalować ogrzewanie centralne w całym gmachu

z wyjątkiem 3 sal balowych, oraz wentylację mechaniczną z urządzeniem do filtrowania i podgrzewania powietrza we wszystkich ubikacjach budynku, co podniosło znacznie koszta ogólne budowy.

W konsekwencji powyższych uchwał rozpisano na roboty instalacyjne przetarg ograniczony, zapraszając cztery firmy instalacyjne, a to Pp. Chylewskiego, Cieślikowskiego, Zielskiego i Irzyka.

Ponieważ oferta inż. Zielskiego okazała się najniższą i zawierała najkorzystniejsze warunki, oddano jego firmie wykonanie robót instalacyjnych za ryczałtową kwotę 47.500 zł.

Termin oddania robót oznaczono na dzień 15 listopada 1933 r., oraz oznaczono „penale" za każdy dzień spóźnienia po 50 zł. Pozatem złożył inż. Zielski na zabezpieczenie weksel kaucyjny.

Przeprowadzenie robót budowlanych powierzono firmie p. Masłowskiego, na podstawie najniższych cen jednostkowych, wynikłych z porównania ofert jeszcze trzech przepsiębiorców.

Kierownictwo budowy powierzono p. inż. Soleckiemu. Podczas gdy roboty instalacyjne szły normalnem trybem i zostały ukończone przed terminem, tok robót budowlanych opóźnił się wskutek ciasnoty miejsca, oraz głównie wskutek coraz to nowych robót dodatkowych, które zarazem powiększały stale ogólne koszta budowy.

I tak okazała się potrzeba zbudowania zupełnie nowego stropu nad małą salą balową, ponieważ belki stropowe opierały się na kilku centymetrach piętnastocentymetrowego muru od podwórza (z powodu ugięcia), ponadto musiano wymienić zupełnie strop nad czytelnią, wreszcie z uwagi na zupełnie przegnite legary i stan posadzki w hollu, zaszła potrzeba wykonania posadzki terrazzowej.

Koszt ogólny budowy podany Komisji Technicznej 10 października 1933 wzrósł zatem do kwoty 105.000, bez uwzględnienia instalacji elektrycznej, mającej wynieść około 5.000 zł.

Miarą jak szybko wzrastały koszty w trakcie robót niech będzie fakt, że przed samem Nadzwyczajnem Walnem Zgromadzeniem, które odbyło się 5/XI 1933 — a więc w niecały miesiąc potem, przewodniczący Komisji Technicznej dowiedział się, że koszt budowy ma wynieść około 118.000 zł.

Do wzrostu kosztów przyczyniły się roboty kanalizacyjne oraz usunięcie wilgoci z pokojów obok kancelarji i bibljo-

teki gdzie stwierdzono grzyb, mimo przeprowadzonych przed kilku laty robót sanacyjnych.

Ponieważ wnioski na Walne Zebranie musiały być zgłoszone w przepisanym terminie i nie można było w ostatniej chwili powiększyć wysokości mającej się zaciągnąć pożyczki, przeto Walne Zgromadzenie uchwaliło, po dyskusji, zaciągniecie pożyczki hipotecznej w wysokości tylko 30.000 zł.

Pożyczkę w tej kwocie uzyskano w Miejskiej Kasie Oszczędności na lat 15.

Z początkiem grudnia Komisja Techniczna dokonała naoczni gmachu, ustalając termin otwarcia sal klubowych na 16 grudnia, zaś balowych z końcem grudnia.

Prasa Lwowska, która przed zabawą Sylwestrową zwiedziła dokładnie gmach, wyraziła się o wynikach przebudowy bardzo dodatnio.

Ustalenie ostatecznych kosztów całej budowy natrafiało na trudności głównie z powodu bardzo licznych a często drobnych robót wykonywanych w różnych poziomach.

Po przedłożeniu odnośnych rachunków przez inż. Soleckiego uchwalił Wydział na posiedzeniu 7 marca b. r. powołać Komisję Kolaudacyjną, w skład której weszli z poza Wydziału, prof. Minkiewicz, prof. Grzymalski i inż. Limberger, oraz z łona Wydziału dr Weigel i inż. Welczer. Przewodniczącym Komisji obrano prof. inż. Witołda Minkiewicza.

Komisja Kolaudacyjna przybrała sobie do pomocy w pomiarach inż. Nikodemowicza i przeprowadziła bardzo skrupulatną kolaudację budowy. Wyniki kolaudacji tej zostaną Walnemu Zgromadzeniu osobno przedłożone.

Ogólna suma kosztów, wynosząca około 140.000 zł., da się usprawiedliwić wspomnianemi robotami dodatkowemi, do których w ostatniej chwili dołączyły się jeszcze koszta szarowania sali, wymagające wysokiego rusztowania, jak też podwyżką kosztów instalacji elektrycznych z 5.000 na 10.000 zł. Pozatem okazała się przy ostatecznem wykończeniu konieczność pewnych robót uzupełniających, jak wymiana pewnych partyj podłóg, usunięcie materjału budowlanego, sprawienie nowych lamp i t. p.

Nakoniec należy wziąć pod uwagę fakt, że budowę gmachu Kasyna ukończono w siódmym dziesiątku ubiegłego stulecia przy zastosowaniu przestarzałych sposobów, że budynek nie posiadał kanalizacji połączonej z siecią miejskich kanałów

(z powodu pęknięcia starego kanału pod terenem budynku) i że gmachu do r. 1933 tj. przez prawie 60 lat nie odnawiano.

Okoliczność ta spowodowała, że przy przebudowie natrafiano przy odkrywaniu stropów czy murów na stan rzeczy niedający się z góry przewidzieć.

Należy się jednak pocieszyć, że wprawdzie wydano wiele pieniędzy na budowę, ale dzięki temu tak szata wewnętrzna jak i zewnętrzna Kasyna przybrała charakter reprezentacyjny przy zastosowaniu najnowszej techniki opalania i przewietrzania gmachu, co niewątpliwie przyczyni sie do rozwoju naszej instytucji.

Prof. Dr Kasper Weigel
Przewodniczący Komisji Technicznej.

2. Inwestycje.

Po uskutecznieniu kapitalnego remontu gmachu, okazała się potrzeba odświeżenia i dopełnienia umeblowania.

Obito czerwonym pluszem poręcze przy schodach wejściowych do górnych sal klubowych. Sprawiono 7 par kotar pluszowych, z tego 3 umieszczono w małej sali balowej, 2 w sali koralowej, wreszcie 2 w parterowej sali.

Obito pluszem 5 ram lustrzanych mniejszych i jedną większą w małej sali balowej.

Zakupiono zasłony do okien w Książnicy.

Przerobiono i pokryto 12 foteli oraz 16 kanapek.

3. Dział literacko-artystyczny.

Trwający — jak już przedtem wspomniano — do końca grudnia 1933 remont gmachu i bezpośrednio następujący karnawał nie pozwolił Komisji w tym roku sprawozdawczym rozwinąć takiej działalności jak w latach ubiegłych, na pracę kulturalną bowiem zostały jej zaledwie dwa miesiące. Ale i w tym krótkim czasie zorganizowała Komisja 9 odczytów i 1 koncert i przyczyniła się choć w części do ożywienia coraz bardziej zacieśniającego się życia kulturalnego Lwowa.

W tym roku, powodując się życzeniem, wyrażonem na poprzedniem Walnem Zgromadzeniu położono nacisk na zorganizowanie większej ilości odczytów naukowych.

Sezon rozpoczął odczyt prof. Uniw. J. K. dra R. Ingardena, przedstawiciela t. zw. Husserlowskiej szkoły fenomenolo-

gów, którego dzieło p. t. „Das litterarische Kunstwerk“ cieszy się europejską sławą. Dalszemi odczytami z dziedziny naukowej były wykłady prof. Uniw. J. K. dra St. Lorii i inż. J. Mińskiego.

Na aktualne tematy mówili prof. dr Z. Żygulski., prof. dr W. Goetel i prof. A. Lenkiewicz.

Poniżej podajemy spis wykładów, odczytów i koncertów, które odbyły się w roku sprawozdawczym, z recenzyj zaś o nich pozwalamy sobie przytoczyć w wyimkach niektóre.

A. WYKŁADY i ODCZYTY.

W dniach:

8/4 1933 Prof. Marceli Wittenberg: „*Cuda mnemotechniki*“ *Sztuka myślenia.* (Ćwiczenia mnemotechniczne. — Badania istoty umysłu wśród zebranej publiczności. — Ułatwiające sposoby wykonywania wszystkich działań matematycznych. — Znaczenie badań psychotechnicznych.)

22/2 1934 Prof. Uniw. J. K. dr Roman Ingarden: „*Max Scheler i jego poglądy na istotę tragiczności*“. (Grupa fenomenologów. — Max Scheler. — Tragiczność i wartości. — Tragiczność i smutek. — Węzeł tragiczny. — Konieczność zniszczenia wartości.)

1/3 „ Prof. Uniw. J. K. dr Stanisław Loria: „*Alchemja XX. stulecia*“. (Rozwój pojęcia atomu. — Rozpad atomów. — Metody i narzędzia badania wnętrza atomów. — Przemiana pierwiastków). Z przeźroczami.[1])

8/3 „ Prof. dr Zdzisław Zygulski: „*Od Drugiej do Trzeciej Rzeszy*“. (Generacja powojenna. — Zwrot na lewo. —

GŁOSY PRASY:

[1]) Kasyno rozpoczęło Wielki Post. — Skończyły się złote dni Aranjuezu, z odnowionych sal znikły roztańczone maski, Pierrot posypał głowę popiołem, Colombina nad śledziem przywołuje na pamięć rozkoszne wspomnienia karnawału. Wróciła na swoje miejsce majestatyczna lampa projekcyjna, a na estradzie zasiadły trzy dostojne, wiekowe matrony: Powaga, Mądrość i Wiedza.

Zaczęło się ich królowanie w czwartek. Opancerzony mnóstwem akcesorjów naukowych, uzbrojony w magiczne wykresy, plany i zdjęcia, dr Stanisław Loria, prof. U. J. K., wygłosił niezwykle interesujący wykład o atomach....

Sala odczytowa wypełniona była szczelnie chemikami i fizykami płci obojga i różnego wieku, od majestatycznych łysin doktorskich, aż do studenckich wąsików raczkujących pierwszoroczniaków. Lustra trzęsły się od oklasków. (*Kurjer Lwowski* z 5/III. 1934. Nr. 62).

Szukanie nowych dróg w życiu i w sztuce. — Pacyfiści i antymilitaryści. — Stefan George i jego koło. — Reakcja nacjonalizmu. — Ideologja Trzeciej Rzeszy i jej wybujałości. — Zerwanie z tradycjami ub. stulecia. — Triumf ekstremizmu nacjonalistycznego).

15/3 1934 Wilhelm Raort: „*Lwów na cenzurowanem*". (Miasto. — Ludzie. — Teatr. — Literatura. — Prasa. — Typy. — Wypadki i zdarzenia.) [2])

22/3 „ Prof. dr Walery Goetel: „*O Parkach Narodowych tarzańskim i pienińskim*". (1) Projekty i organizacja górskich Parków Narodowych na pograniczu polsko-czechosłowackiem, 2) jak chadzało się w Tatry za czasów Chałubińskiego, 3) krajobraz Tatr i Pienin, 4) wody, 5) szata leśna, 6) rośliny, 7) zwierzęta, 8) życie człowieka, 9) ochrona swojszczyzny, 10) dzisiejsze zagadnienia turystyki na Podhalu. Z przeźroczami.) [3])

5/4 „ Dr Marjan Minich, asystent Uniw. J. K.: „*Życie i twórczość Andrzeja Grabowskiego*". (Studja w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych i wiedeńskiej Akademji. — Nazareński mesjanizm W. K. Stattlera. —

---

[2]) ...Ruchliwy zarząd Kasyna i Koła Lit.-Art. zorganizował w obecnym sezonie z inicjatywy niestrudzonego wiceprezesa, radcy Lehnerta — szereg wartościowych imprez odczytowych, wśród których największe wzięcie zdobyła sobie ostatnio wygłoszona prelekcja W. Raorta p. t. „Lwów na cenzurowanem".

Najlepszym dowodem popularności, jaką cieszy się w naszem mieście Wilhelm Raort, była przepełniona po brzegi sala Kasyna. Zgromadziła się tu cała śmietanka inteligencji... Raort w odczycie swym poruszył wszystko, co jest aktualne i interesujące we Lwowie.

...Wszystkich tak jakoś potrafił przejrzeć gruntownie, aż do głębi ich duszy, wszystkich przenicował i wywrócił podszewką na wierzch. Pokazał ich takimi, jakimi są w rzeczywistości. Ale powiedział to wszystko jakoś tak szczerze, tak po swojemu... że nawet ci przez niego przenicowani, choć byli obecni na sali, nietylko nie czuli się obrażeni, ale owszem puchły im dłonie od bicia oklasków. (*Wiek Nowy* z 22/III. 1934. Nr. 9830).

...W przepełnionej sali Kasyna Lit. wygłosił Raort odczyt pod tytułem „Lwów na cenzurowanem". Stanął oko w oko ze swoimi sympatykami i przeciwnikami i powiedział im parę słów szczerej, a jednak kolącej prawdy...

Odczyt podobał się publiczności, która często go oklaskiwała. (*Gazeta Poranna* z 18/III. 1934. Nr. 10600).

[3]) ...Celem bliższego, autorytatywnego i na faktach opartego, poinformowania jak najszerszych sfer kulturalnych m. Lwowa o idei parków narodowych. w Pieninach i Tatrach, wygłosił onegdaj prof. Walery Goetel, jeden z czoło-

Wpływy sztuki dojrzałego renesansu włoskiego i klasycyzmu XIX. w. na genezę stylu i artysty. — Holendrzy i Rembrandt. — Romantyczny heroizm i zwycięstwo tendencyj realistycznych. — Okres lwowski. — Znaczenie Grabowskiego w rozwoju sztuki polskiego portretu. Z przeźroczami). [4])

12/4 1934 Prof. Adam Lenkiewicz: *„Przyroda górska, jako źródło tężyzny i wiecznej młodości"*. (1) Stosunek człowieka do przyrody górskiej w czasach dawnych, a dziś. — 2) Góry, jako teren letniskowy, turystyczny i narciarski. 3) Turystyka, a sport. 4) Znaczenie turystyki

---

wych przedstawicieli kół ochroniarskich, wykład o parkach narodowych tatrzańskim i pienińskim w sali Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego, który zgromadził kilkaset osób ze sfer kulturalnych naszego miasta. W bogato, bo przeszło stu przeźroczami ilustrowanym odczycie zobrazował prelegent w świetny sposób projekty i organizację górskich parków narodowych na pograniczu polskiem i czechosłowackiem, jako najistotniejszy ideowy cel ochrony przyrody ojczystej na terenie Pienin i Tatr, z uwzględnieniem wszystkich elementów, wchodzących w skład krajobrazu tych dwu największych wartości naszej ojczyzny, to jest szaty leśnej, rzek, roślin, zwierząt oraz człowieka na tle wspaniałego rozwoju idei nowoczesnej turystyki w Pieninach i Tatrach... („*Gazeta Poranna*" z 25/III 1934).

...Doskonale przeprowadzona argumentacja wykładu poparta bogatym materjałem ilustracyjnym (przeszło sto przeźroczy) pozwoliła się słuchaczom dokładnie zorjentować w istocie zagadnienia należącego do czołowych problemów współczesnej kultury, dążącej do zachowania pierwotnego charakteru przyrody ojczystej, bez uszczuplania prerogatyw miejscowej ludności, rzekomo zagrożonej w swoim bycie przez wprowadzenie w życie ustawy o ochronie przyrody i stworzenie parków narodowych. („*Kurjer Lwowski*" z 26/III 1934. Nr. 83).

[4]) ...W jasno ujętym wykładzie Dr M. Minicha przed oczyma słuchaczy wystąpiła we właściwem świetle postać Andrzeja Grabowskiego jako rzetelnego człowieka i wielkiego artysty. Znakomite zdjęcia fotograficzne, w większości dotąd nigdzie niereprodukowane, pozwoliły słuchaczom, a zarazem widzom, zapoznać się z najważniejszemi pracami, a przedewszystkiem świetnemi portretami A. Grabowskiego. (*Kurjer Lwowski* z 14/IV. 1934. Nr. 100).

Pod powyższym tytułem wygłosił onegdaj niezwykle interesujący odczyt Dr Marjan Minich, asyst. U. J. K. w Kasynie i Kole L.-A. Dzięki głęboko ujętej i wszechstronnie naświetlonej prelekcji poznaliśmy bliżej jednego z najwybitniejszych polskich malarzy portretu XIX w. Andrzej Grabowski bowiem uważany jest za jednego z czołowych pionierów naturalizmu polskiego, oraz tendencyj malarskich i kolorystycznych.

...Świetnie przez prelegenta zgłębiony materjał, bogato ilustrowany przeźroczami i doskonałe ujęcie bliskiego sobie tematu złożyły się na wysoce wartościowy odczyt, w którym słuchacze mieli możność zapoznać się z jednym z najwybitniejszych portrecistów polskich ubiegłego wieku, Andrzejem

górskiej dla człowieka nowoczesnego. 5) Czar przyrody górskiej. — Z przeźroczami).

16/4 „ Teodor Parnicki: „*Legenda i prawda o podboju Hiszpanji przez Arabów*". (Co mówią o podboju historycy od św. Izydora do Altamiry. — Czem było państwo Gotów w Hiszpanji: jego potęga, ustrój, kultura, i... słabość, — znamiona rozkładu, — stosunki z Bizancjum, — kwestja żydowska, — ofenzywa Islamu, — Florynda, hrabia Juljan i król Roderyk, — rok 711, — nie było bitwy pod Xeres de la Frontera, — a więc: samobójstwo narodu, obca intryga czy potęga płci „słabej"??!!) [5])

19/4 „ Inż. Józef Miński: „*Od telegrafji do telewizji*". (Maxwell. — Hertz. — Marconi. — Lampa katodowa. — Odbiorniki. — Nadajniki. — Telewizja. Z przeźroczami).

B. KONCERTY.

11/5 1933 Wieczór pieśni i aryj art. opery, Franciszki Platówny. Akompanjament Z. Śniadowska. [6])

Grabowskim, którego twórczość artystyczna dotąd mało znana, została przez Dra M. Minicha pod względem naukowym wyczerpująco i znakomicie opracowana. (*Wiek Nowy* z 11/IV. 1934. Nr. 9846).

[5]) W poniedziałek 16 bm. w sali Kasyna i Koła L.-A. p. Teodor Parnicki wygłosił prelekcję, w której na tle historycznych wypadków, jakie pod koniec VII wieku rozegrały się na terenie dzisiejszej Hiszpanji, zilustrował hipotetyczne wywody rozmaitych znawców i badaczy motywów, dla jakich Arabowie wtargnęli na zachodnio-europejskie rubieże. I dziś spoglądając w mglistą przestrzeń zamierzchłej przeszłości, z dziecięcą bezradnością stwierdzić możemy, że odległe minionych wieków horyzonty oglądamy tylko przez szkła domysłów i złudzeń. (*Gazeta Poranna* z 20/IV. 1934. Nr. 10631).

[6]) ...O sympatji i ogólnem uznaniu..., jakiem cieszy się ...primadonna opery lwowskiej, p. Fr. Platówna, świadczyła sala Kasyna i Koła Lit.-Art., zapełniona we czwartek 11 bm., niezależnie od czasów kryzysowych, zwolennikami talentu obdarzonej tak przepięknym głosem śpiewaczki. Jej podzielony na dwie części recital obdarzył słuchaczów wiązanką pieśni polskich, niemieckich i włoskich, a następnie — ku jeszcze większemu zadowoleniu audytorjum — wybornemi interpretacjami aryj operowych... W nich odzwierciedlał się ponownie — podczas czwartkowego recitalu — wysoki kunszt wokalny primadonny lwowskiego teatru, a świetnie odśpiewane arje (z rozmaitych dzieł operowych, a R. Wagnera w pierwszej linji) wywołały onegdaj mnóstwo zachwytów i zaskarbiły koncertantce sporo niemilknących oklasków... Czwartkowy recital pozostawił słuchaczom niejedno miłe wrażenie... (*Gazeta Poranna* z 14/V. 1933).

16/3 1934 Koncert na dwu fortepianach Stanisławy Pawlikowskiej i Wacława Lewandowskiego. (I. 1. Mozart: Sonata D-dur *a)* Allegro con spirito, *b)* Andante, *c)* Allegro molto. 2. Schumann: Andante z Warjacjami op. 16. II. 3. Chabrier: Valse romantique Nr. 3. 4. Chopin: Rondo C-dur.) [7])

4. Zabawy i rozrywki.

Zabawy, urządzane przez ruchliwą i pełną poświęcenia Komisję Życia Towarzyskiego, o ile idzie o dancingi były naogół średnio frekwentowane, bale natomiast cieszyły się dużem powodzeniem. Liczba osób obecnych na balach dosięgała 700 osób.

Dążąc do utrzymania życia towarzyskiego, Komisja nie szukała w przedsięwzięciach swoich materjalnego sukcesu, dbała natomiast o to, aby uczestnicy zabaw opuszczali sale Kasyna pod wrażeniem mile spędzonego wieczoru. Dla zachęcenia bywalców dancingowych, obniżono w dalszym ciągu ceny wstępu na 2 i 1 zł., wprowadzono w t. zw. sali koralowej grę w bridge'a, która to gra dopiero w „zielonym karnawale" ściągnęła wielu amatorów.

Niemałą atrakcją dla uczestników zabaw były wytwornie odnowione sale balowe i piękne efekty świetlne.

Członkowie okazali niestety brak zainteresowania zabawami. Należy to silnie podkreślić, gdyż w myśl odnośnych postanowień statutu, zabawy urządza się w pierwszym rzędzie dla Członków i Ich Rodzin. Trudno wymagać poparcia od osób postronnych, skoro Członkowie nie uważają za wskazane Swoją obecnością i udziałem w imprezach okazać zainteresowanie dla wysiłków Komisji Życia Towarzyskiego.

Mimo to Komisja nie ustawała w swej pracy i jakkolwiek tu i tam bez kasowego efektu, przecież z wielkim poświęceniem kontynuowała przyjęte na się zadanie dla szczuplejszego grona stałych bywalców, którzy szukali naprawdę miłej, niewymuszonej, szczerej i eleganckiej rozrywki.

...Bardzo obfity program obejmował szereg pieśni polskich, niemieckich i włoskich, oraz w części drugiej arje operowe Moniuszki, Webera, Wagnera, Verdiego i Pucciniego. Dość liczne audytorjum przyjmowało artystkę bardzo życzliwie, darząc ją serdecznym aplauzem. (*Chwila* z 14/V 1933).

[7]) ...Para pianistów wymienionych w nagłówku, miała materjał opracowany wyśmienicie i przedstawiała obraz zgrania godnego podziwu... (*Wiek Nowy* z 21/III. 1934. Nr. 9829).

Po kilkuletnich doświadczeniach, doszło się do przekonania, że, wprowadzone swego czasu „karty uczestnictwa“, które obowiązywały wszystkich bez wyjątku uczestników zabaw, nie wyłączając Rodzin Członków — utrudniały dostęp ludzi na zabawy i absorbowały niepotrzebnie czas Członkom Wydziału przy wydawaniu kart; — dlatego w ubiegłym sezonie zwolniono od obowiązku posiadania „kart uczestnictwa“ Rodziny Członków, oficerów i akademików: innym osobom wydawano karty bezpłatnie.

Na wszystkich zabawach przygrywała znana i ceniona orkiestra p. Kordika.

Z powodu długo trwającej rekonstrukcji gmachu, sezon zabawowo-towarzyski rozpoczęto dopiero dnia 30 grudnia 1933 tradycyjnym „Opłatkiem“, który zgromadził około 70 Członków. Prezes Towarzystwa, p. Antoniewicz w serdecznych słowach złożył życzenia Członkom. Wspólną wieczerzę urozmaicił kwartet muzyki salonowej odegraniem kolend. Liczne toasty, śpiewy i wesoła pogawędka uprzyjemniły sympatyczny wieczór.

Pierwszą wielką zabawą był wieczór Sylwestrowy, który zgromadził jak na obecne czasy rekordową ilość 700 osób; bawiono się w doskonałym nastroju do białego rana.

Jako dalsze imprezy nastąpiły niedzielne dancingi, które były słabiej frekwentowane; pokryto jednak naogół koszta własne tych imprez.

Tradycyjny wielki doroczny bal kostjumowo-maskowy odbył się 3 lutego br. Ta jedyna, o wspaniałych tradycjach impreza kasynowa nie wypadła tak pięknie jak w latach dawnych, o ile idzie o frekwencję, głównie z powodu równocześnie odbywającego się balu reprezentacyjnego Związku Strzeleckiego i balu Bankowców, nie licząc całego szeregu mniejszych zabaw. Jakość i ilość kostjumów nie stała na poziomie dawnych. Tradycyjnym zwyczajem nagrodzono najbardziej pomysłowe kostjumy. Trzeba zaznaczyć jednak, że tak udanej pod względem zabawy i humoru imprezy dawno w Kasynie nie było.

Szereg niedzielnych dancingów karnawałowych zakończyły „wesołe ostatki“, które pod każdym względem należały do najudatniejszych wieczorów ubiegłego sezonu.

W czasie postu (3 marca br.) urządzono w salach Kasyna wspólnie z Kołem Pań Politechniki festyn z niezwykle urozmaiconym i pomysłowym programem, który niestety pomimo wysiłków ze strony Komitetu, zgromadził mniej osób niż się

spodziewano; deficytu wprawdzie nie było, ale nie było także dochodu, na który liczono.

W „zielonym karnawale“, (w kwietniu) urządzono 4 dancingi niedzielne, które dopiero pod koniec były liczniej odwiedzane.

Z powodu rekonstrukcji gmachu odpadły w ubiegłym sezonie lekcje tańców i zabawy dziecinne, które zresztą w ostatnich latach gromadziły mało uczestników.

Na zakończenie należy podnieść, że założone przed trzema laty przez p. inż. Klotyldę Welczerową Koło Bridge'owe Pań rozwija się w dalszym ciągu wspaniale pod przewodnictwem p. prof. Zofji Weiglowej. Koło korzysta trzy razy w tygodniu z sali parterowej, w której gromadzi się znaczna ilość Żon naszych Członków i zaproszonych Gości, co nie pozostaje bez wpływu na rozwój życia towarzyskiego Kasyna.

5. Wynajm sal na imprezy obce.

Sale reprezentacyjne wynajęto w ubiegłym sezonie:

w dniach:
2/4 1933 p. Niementowskiej
6/4 „ „ Drowi Barbagowi
9/4 „ „ Niementowskiej
3/5 „ Związkowi Legjonistów
6/5 „ Związkowi Obrony Kresów Zachodnich
13/5 „ Tow. „Snopkowianek“
17/5 „ Związkowi Obrony Kresów Zachodnich
18/5 „ p. Niementowskiej
20/5 „ Tow. L. O. P. P.
21/5 „ Tow. L. O. P. P. Kołu Lwowskiemu
22/5 „ p. Kasparkównie
23/5, 25/5, 30/5 1933 p. Niementowskiej
31/5 „ p. Eisenbergowi
1/6 „ p. Niementowskiej
2/6 „ „ Kasparkównie
3/6 „ Szkole muz. im. Paderewskiego
4/6 „ Komitetowi Absolwentów Państw. Gimnazjum III.
5/6 „ Małopolskiemu Związkowi Towarzystw Śpiewaczych
8/6 1933 p. Kasparkównie
10/6 „ Szkole Muzycznej im. Paderewskiego
10/6 i 11/6 1933 Drowi Frankemu na Zjazd abiturjentów
13/6 do 19/6 1933 Dyrekcji Teatru „Reduta“

20/6 1933 Szkole muz. im. Paderewskiego
21/6 do 30/6 1933 Dyrekcji Teatru „Reduta"
13/1 1934 Związkowi Aplikantów Sędziowskich
20/1 „ Kołu Pań Politechniki Lwowskiej
27/1 „ Związkowi Studentów Inż. Politechniki Lwowskiej
1/2 „ na Bal Prasy
4/2 „ p. Prez. Drojanowskiej
7/2 „ Korporacji „Leopolja"
10/2 „ na Bal Ormiański
12/2 „ na Bal „Snopkowianek"
6/3 „ Towarzystwu Opieki nad niewidomymi
10/3 „ p. Borowiczowej
10/3 „ Korporacji „Gaskonja"
11/3 „ Związkowi Pracy Obywatelskiej Kobiet.

6. Czytelnia.

Czytelnia posiadała ogółem 82 pism, licząc egzemplarze podwójne i potrójne, 88 pism, z tej liczby 61 pism krajowych i 27 zagranicznych. Z 61 pism krajowych było 29 codziennych i 32 perjodycznych; z 27 pism zagranicznych było 7 codziennych i 20 perjodycznych.

Dobór pism uwzględniał szeroką skalę zainteresowań i życzeń Członków i dawał im możność wszechstronnego informowania się o wypadkach politycznych, stosunkach społecznych, gospodarczych, finansowych i kulturalnych w kraju i zagranicą.

Wykaz pism:

A) **Pisma wychodzące w kraju (60).**

a) **codzienne (28)**

we Lwowie:

1 Chwila
2 Dziennik Ludowy
3 Il. Express Wieczorny
4 Gazeta Lwowska
5 Gazeta Poranna (2 egz.)
6 Kurjer Lwowski (2 egz.)
7 Wiek Nowy (2 egz.)

w Warszawie:

1 ABC
2 Dzień Polski
3 Gazeta Polska
4 Gazeta Warszawska
5 Kurjer Poranny
6 Kurjer Warszawski
7 Monitor Polski
8 Polska Zbrojna
9 Robotnik

w Krakowie:

1 Czas
2 Głos Narodu
3 Il. Kurjer Codzienny (3 egz.)

w **Gdańsku:** Gazeta Gdańska, w **Poznaniu:** Kurjer Poznański,
w **Katowicach:** Polonia, Polska Zachodnia

b) **perjodyczne (32)**

we Lwowie:

1 Kultura Lwowa
2 Lwowskie Wiadomości Muzyczne i Literackie
3 Lwowskie Wiadomości Paraf.
4 Łowiec
5 Przegląd Film., Teatr. i Radj.
6 Ruch Słowiański
7 Sprawiedliwość

w Warszawie:

1 Cyrulik Warszawski
2 Gazeta Administracji i Policji Państwowej[1])
3 Morze
4 Mucha
5 Myśl Narodowa
6 Naokoło Świata
7 Nowiny Techniczne
8 Przegląd Elektrotechniczny
9 Przegląd Sportowy
10 Przegląd Techniczny
11 Przewodnik Gospodarski
12 Radjo
13 Ruch Literacki
14 Świat
15 Tygodnik Illustrowany
16 Wiadomości Literackie

w Krakowie:

1 Język Polski
2 Pan
3 Piast
4 Poradnik Językowy
5 Przegląd Współczesny
6 Sztuki Piękne
7 Światowid
8 Wróble na Dachu

w **Poznaniu:** Tęcza.

B) **Pisma wychodzące zagranicą (27)**

a) **codzienne (7):**

w **języku francuskim: (2)** w Paryżu: 1 Echo de Paris, 2 Journal de Débats,
w **języku niemieckim: (4)** w Berlinie: 1 Berliner Tageblatt, 2 Völkischer Beobachter[1])
w Pradze: Prager Presse,
w Wiedniu: Neue Freie Presse,
w **języku włoskim: (1)** w Medjolanie: Corriere della Sera

b) **perjodycznie (20):**

w **języku angielskim: (2)** w Londynie: 1 The Studio, 2 The Weekly Times[2])

w języku francuskim: (10) w Paryżu: 1 L'Art et Décoration, 2 Le Jardin des Modes, 3 L'Illustration, 4 Je sais tout, 5 Le Nouvelles Littéraires, 6 Paris Elégant, 7 La Petite Illustration, 8 Revue des Deux Mondes[2]), 9 Le Rire, 10 La Vie Parisienne[2]),

w języku niemieckim: (7) w Berlinie (4): 1 Weltspiegel, 2 Ulk (tyg. dodatek do Berl. Tagbl.), 3 Westêrmanns Monatshefte[2]), 4 Das Magazin[2]), w Lipsku (1): Illustrierte Zeitung[2]), we Wiedniu (2): Das Interessante Blatt, Radio-Amateur

w języku włoskim: (1) w Medjolanie: Illustrazione Italiana.

Czasopisma (za wyjątkiem politycznych pism codziennych) według dziedzin, które zastępują:

1 **Administracja i sprawy urzędnicze (1)**: Gazeta Administracji i Policji Państwowej.[1])

2 **Gospodarstwo i rolnictwo (1)**: Przewodnik Gospodarski.

3 **Językoznawstwo (2)**: Język Polski, Poradnik Językowy.

4 **Łowiectwo (1)**: Łowiec.

5 **Pisma humorystyczne (6)** krajowe: Cyrulik Warszawski, Mucha, Wróble na Dachu; zagraniczne: Le Rire, La Vie Parisienne[2]), Ulk.

6 **Pisma ilustrowane (13)** krajowe: Naokoło Świata, Świat, Światowid, Tęcza, Tygodnik Ilustrowany; zagraniczne: L'Illustration, Illustrazione Italiana, Illustrierte Zeitung[2]), Das Interessante Blatt, The Weekly Times[2]), Weltspiegel, Westermanns Monatshefte[2]), Das Magazin[2]).

7 **Pisma o treści religijnej. (1)**: Lwowskie Wiadomości Paraf.

8 **Pisma popularyzujące wiedzę (1)**: Je sais tout.

9 **Piśmiennictwo i literatura (5)** krajowe: Kultura Lwowa, Ruch Literacki, Wiadomości Literackie; zagraniczne: Les Nouvelles Littéraires, La Petite Illustration.

10 **Publistyka naukowa i polityka (4)** krajowe: Myśl Narodowa, Piast, Przegląd Współczesny; zagraniczne: Revue de Deux Mondes[2]).

---

[1]) do dnia 30 września 1933 r.

[1]) od dnia 1 marca 1934 r.

[2]) do dnia 30 czerwca 1933 r.

11 **Radjofonja** (3): Radjo, Przegląd Radjowy, Teatralny i Filmowy; — Radjo-Amateur.
12 **Słowianoznawstwo** (1): Ruch Słowiański.
13 **Sport i gry** (1): Przegląd Sportowy.
14 **Sztuka** (4) krajowe: Lwowskie Wiadomości Muzyczne i Literackie, Sztuki Piękne; — zagraniczne: L'Art et Décoration, The Studio.
15 **Technika** (3): Nowiny Techniczne, Przegląd Elektrotechniczny, Przegląd Techniczny.
16 **Wojskowość** (1): Polska Zbrojna (dz.)
17 **Żegluga** (1): Morze.
18 **Żurnale** (3): Pan, Le Jardin des Modes, Paris Elégant.

Roczniki czasopism — jak w latach ubiegłych — oprawiono i wcielono do Książnicy, aby umożliwić korzystanie z nich Członkom i ich Rodzinom, nieodwiedzającym Czytelni. Oto ich wykaz:

a) polskie: Gazeta Administracji i Policji Państwowej, Język Polski, Kultura Lwowa, Łowiec, Mucha, Naokoło Świata, Nowiny Techniczne, Poradnik Językowy, Przegląd Elektrotechniczny, Przegląd Filmowy, Teatralny i Radjowy, Przegląd Techniczny, Przegląd Współczesny, Radjo, Ruch Literacki, Ruch Słowiański, Sztuki Piękne, Świat, Tęcza, Tygodnik Ilustrowany, Wiadomości Literackie, Wróble na Dachu.

b) obce: The Studio; — L'Art et Décoration, L'Illustration, Je sais tout, La Petite Illustration, Revue des Deux Mondes, Le Rire, La Vie Parisienne. — Illustrierte Zeitung, Das Interessante Blatt, Das Magazin, Radio-Amateur, Westermanns Monatshefte. — Illustrazione Italiana.

Opatrzony numerami inwentarza Książnicy, znajdujący się stale w Czytelni zbiór podręczny encyklopedyj, słowników, dzieł zbiorowych, atlasów, roczników Dz. U. Rz. P. i przewodników, zwiększono o kilkanaście dzieł. Pomiędzy innemi wcielono do tego zbioru, 5-cio tomową Wielką literaturę powszechną wraz z antologją, dwutomowy Podręczny słownik geograficzny E. Maliszewskiego i B. Olszewicza, oraz dzieło o charakterze encyklopedycznym p. t. „Polska".

Pomieszczenie Czytelni rozszerzono o jeden pokój dla niepalących.

---

[1]) do dnia 30 września 1933 r.
[2]) do dnia 30 czerwca 1933 r.

7. Książnica.

W roku sprawozdawczym korzystało z księgozbioru 86% ogółu Członków. (W porównaniu z rokiem administracyjnym 1931/32 więcej o 16%, z r. adm. 1932/33 więcej o 4%).

Frekwencja dzienna utrzymuje się na tym samym poziomie, osiągając dziennie maximum 120 osób, co wymaga wielkiego wysiłku zredukowanego z dniem 1 czerwca 1933 personalu Książnicy.

Zarząd nabywał przedewszystkiem ukazujące się dzieła autorów polskich, ograniczał natomiast, z powodu zmniejszonego od dwu lat kredytu, zakupno książek w językach obcych do dzieł najwybitniejszych, nagrodzonych, głośnych lub cieszących się poczytnością.

Księgozbiór liczył w dniu 31 marca 1934 w dziale I-szym, zawierającym beletrystykę, dzieła naukowe i popularne oraz książki dla młodzieży, w językach polskim, angielskim, francuskim, niemieckim i włoskim 13.707 dzieł w 15.532 tomach, tudzież 203 dzieł w dziale II-gim, zawierającym utwory muzyczne, libretta i podręczniki muzyczne.

Dzieł w języku polskim posiadała Książnica w dniu wyżej wymienionym 11.165 w 12.645 tomach, dzieł w językach obcych zaś 2.543 w 2.887 tomach.

W czasie przeprowadzania remontu gmachu starał się Zarząd mimo liczne trudności techniczne o jak najdłuższe funkcjonowanie wypożyczalni książek. Na czas zupełnego zamknięcia gmachu zabezpieczył Zarząd książki i inwentarz bibljoteki przed zniszczeniem i zaginięciem; już przed otwarciem gmachu zajął się bezwłocznem uporządkowaniem i skrupulatnem skontrum księgozbioru i w ten sposób umożliwił Członkom, bezpośrednio po otwarciu budynku, korzystanie z Książnicy.

Stan zachowania książek mimo kilkakrotnego przenoszenia ich w czasie przebudowy i wielkiego obiegu można uznać za zupełnie zadawalający.

W czasie zamknięcia bibljoteki nie przerywano prac organizacyjnych i administracyjnych.

W kwietniu 1933 r. wydał Zarząd nakładem Książnicy, dla ułatwienia wypożyczającym w orjentowaniu się i korzystaniu z księgozbioru, katalog dodatkowy Nr. 4 w objętości 1-go arkusza druku, zawierający książki wcielone od 1 października 1932 do 30 kwietnia 1933, następnie w listopadzie 1933 katalog do-

datkowy Nr. 5 w objętości 4 stron druku, zawierający książki wcielone od 1 maja 1933 do 30 listopada 1933 wreszcie w marcu 1934 r. katalog dodatkowy Nr. 6 w objętości 10 stron druku, zawierający książki wcielone od 1 grudnia 1933 do 31 marca 1934 r. Każdy z katalogów tych, jak i wydrukowany poprzednio katalog główny i katalogi dodatkowe Nr. 1 i 2 opatrzono numerami porządkowemi od 1 do 1000.

Do ponownej oprawy oddano tylko 102 najbardziej poczytnych starych książek (o 60 mniej niż w poprzednim roku).

Przeprowadzono trzykrotnie skontrum całego księgozbioru (w marcu, wrześniu i grudniu 1933).

Bibljoteka otrzymała w roku sprawozdawczym (do dnia 31 marca 1934) w darze 65 dzieł z działu I-go i 5 dzieł z działu II-go, a to od pp.: F. Bostla 1, prof. L. Caro 1, Drukarni Doroszyńskiego 1, S. Friedricha 7, S. Hardygóry 2, R. Hubera 1, S. Lehnerta 18, St. Lipskiego 2 (dział II.), dr B. Majewskiego 1, J. Reinera 15 i 2 działu II-go, J. Romanowskiego 7 oraz M. Wierzchowskiego 11 i 1 działu II-go.

8. Dary i datki na cele kulturalne i dobroczynne.

W tym dziale rozchodów zmniejszył Wydział wydatki do kwoty 422 zł. W porównaniu z ubiegłym rokiem sprawozdawczym wydano o 243 zł. mniej, w porównaniu zaś z r. 1931/32 o 1.208 zł. mniej. Przyznano:

		Zł.
17/5	Towarzystwu Szkoły Ludowej . . .	25·—
17/5	Na budowę Mauzoleum J. Kasprowicza . .	25·—
20/6	Towarz. Przyj. Ossolineum (wkładka członkowska)	50·—
20/6	Bratniej Pomocy Stud. Polit. na czesne dla niezamożnej młodzieży	100·—
8/7	L. O. P. P.	150·—
8/9	Komitetowi Obchodu odsieczy Wiednia . .	5·—
8/9	Zw. Legjonistów we Lwowie . . .	10·—
7/11	Na wieniec ku czci poległych . . .	10·—
15/11	Tow. Straży Mogił Polskich Bohaterów . .	5·—
15/12	Komitetowi Obywatelskiemu dla niezamożnej młodzieży	20·—
20/1	T. S. L.	2·—
12/3	Dar dla b. artystki J. Cam. . . .	10·—
15/3	Towarzystwu Badania Historji Obrońców Lwowa	10·—
	Razem . .	422·—

8. Pamięci Zmarłych.

Opuścili nas na zawsze długoletni Członkowie naszego Towarzystwa:

Dujanowicz Teofil	Osiadacz Wiktor
Kopia Henryk	Ostrowski Aleksander
Kopietz Karol	Pawłowski Adolf
Krogulski Seweryn	Pilatowski Bolesław
Dr. Ludwig Stanisław	Ricci Leon
Dr. Łukowski Stefan	Rudyński Jan
Malina Tadeusz	Dr Szaynowski Władysław
Dr Małaczyński Aleksander	Szczygielski Jan
Mromliński Wincenty	Zawadzki Ludwik

Cześć pamięci Zasłużonych Obywateli! Spokój Ich duszom!

Członkowie Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego

CZŁONKOWIE HONOROWI:

Dr Głąbiński Stanisław
Mączyński Czesław
Dr Orski Włodzimierz
Paderewski Ignacy
Dr Romer Eugenjusz

CZŁONKOWIE ZWYCZAJNI:

Inż. Alexandrowicz Stanisław
Andraszek Jan
Antoniewicz Jan
Arciszewski Władysław
Dr Argasiński Karol
Arnicki Jan
Augustak Jan

Dr Babel Franciszek
Babel Karol
Baczyński Ludwik
Badeni hr. Stanisław
Badykuła Michał
Dr Banach Stefan
Dr Bańkowski Jan
Baranowski Mieczysław
Baron Alfons
Dr Bartel Eugenjusz
Bartosiński Jan
Dr Barwiński Eugenjusz
Bastgen Bruno
Inż. Baum Jan Adam
Będaszewski Tadeusz
Bętkowski Włodzimierz
Bialikiewicz Józef
Biedermann Juljusz
Bielski Wiktor
Bierówka Roman
Bilinkiewicz Roman
Bilinkiewicz Seweryn
Inż. Bisanz Ernest
Bischof Artur
Blaha Alfred
Inż. Blum Fryderyk
Inż. Błażyński Stefan
Dr Błeszyński Jerzy
Dr Bobowski Stefan
Dr Bocheński Kazimierz
Inż. Bogdanowicz Aleksander
Bogucki Mikołaj
Inż. Bohosiewicz Andrzej
Bohosiewicz Jakób
Bojarski Władysław
Borth Franciszek
Borth Rudolf
Dr Borysiewicz Jan
Bostel Ferdynand
Dr Boziewicz Marjan
Inż. Bratro Emil
Brezany Zdzisław
Dr Brzeski Józef
Brzezicki Filip
Inż. Buchowiecki Leonard
Inż. Budzyński Wiktor
Dr Inż. Burzyński Włodzimierz
Bujak Jan
Buszek Władysław

Dr Caro Leopold
Chabło Wiktor
Chlamtacz Jan
Chodakowski Bronisław
Dr Chodowicki Bazyli
Chyliński Konstanty
Inż. Chylewski Witold
Ks. Dr Ciemniewski Jan
Cieński Adolf
Dr Ciesielski Kazimierz
Inż. Cieślikowski Leon
Ćwikliński Seweryn
Dr Czamarski Jan Adam
Czauderna Karol
Dr Czemeryński Stanisław
Czerny Bronisław
Dr Czerny Karol
Dr Czołowski Aleksander
Czopko Wiktor
Czownicki Wojciech
Czyżewski Władysław

Dąbrowski Wiktor
Dr Daum Ludwik

Dr Dębski Jan
Dr Dembowski Ignacy
Dianni August
Inż. Dissel Franciszek
Dniestrzański Józef
Dr Dobiecki Stanisław
Dobrowolski Edwin
Dr Dobrzański Antoni
Dobrzański Piotr
Drożewski Marjan
Dropiowski Jan Mieczysław
Drzażdżyński Lucjan
Dulemba Hilary
Inż. Dunin Szpot Roman
Dunka de Sajo Leon
Dyszkiewicz Tadeusz
Dr Dworzak Ludwik
Dr Dziedzic Wojciech
Dr Dziewoński Marjan
Dr Dziubczyński Franciszek
Dziurzyński Feliks

Eustachiewicz August

Fedorowicz Włodzimierz
Fida Adolf
Dr Franke Jan
Frenkel Jan
Freund Władysław
Dr Fried Jan Celestyn
Friedrich Juljusz
Friedrich Seweryn
Inż. Früauff Ludwik
Frydman Karol

Dr Gaberle Eustachy
Gądziński Karol
Galeński Mieczysław
Galeński Stanisław
Garlicki Stefan
Gawecki Władysław
Gawlikowski Adam
Gawroński Wilhelm
Inż. Gąsiorowski Kazimierz
Georgeon Józef
Geppert Gustaw
Gergowicz Bolesław
Gergowicz Kazimierz
Dr Gergowicz Stefan
Inż. Gerstinger Karol
Getter Leon
Geyer Wiktor
Gidlewski Józef
Giela Leon
Dr Gieruszyński Feliks
Dr Giziński Tadeusz
Glatty Konrad
Głaczyński Tadeusz
Dr Gołogórski Eugenjusz
Dr Gostkowski Kazimierz
Dr Gottfried Jan
Górski Władysław
Grabowski Władysław
Gronziewicz Zygmunt
Dr Groyecki Stanisław
Inż. Gruszecki Stanisław
Dr Grzesik Stanisław
Grzymalski Stanisław
Inż. Grzymalski Wiesław
Gubrynowicz Kazimierz
Gürtler Alojzy
Guzecki Michał

Haczewski Stefan
Dr Hahn Zygmunt
Hanińczak Włodzimierz
Hanisch Bronisław
Harasimowicz Marceli
Harlender Adam
Haszlakiewicz Henryk
Dr Hauser Tadeusz
Inż. Hauswald Edwin
Hawel Juljan
Heilman Henryk
Hemerling Kazimierz
Herman Eugenjusz
Hoffman Władysław
Höflinger Tadeusz
Dr Hołobut Zygmunt
Inż. Hornung Józef
Dr Hornung Karol
Dr Hoszowski Władysław
Huber Rudolf
Inż. Hubicki Stanisław
Inż. Hügel Bronisław

Dr Idaszewski Kazimierz
Izierski Ludwik

Inż. Jakubowski Władysław
Dr Janelli Józef
Janisch Ludwik
Dr Janiszewski Tadeusz
Janowicz Kajetan
Dr Januszewski Kazimierz
Inż. Januszewski Stanisław
Dr Jarosz Roman

Jasiewicz Szczęsny
Jasiński Marjan
Dr Jaworski Kazimierz
Inż. Jęczalik Klemens
Jełowicki Szczęsny
Jelewski Kazimierz
Jenner Władysław
Jougan Alfred
Inż. Juhre Aleksander
Inż. Jurasz Karol Olgierd
Dr Jurkiewicz Tadeusz
Inż. Juściński Zygmunt Mikołaj

Dr Kaliński Marjan
Kalito Wiktor
Inż. Kamieński Edmund
Kamieński Franciszek
Karchesy Adam
Karczewski Witold
Kasparek Jan
Dr Kasparek Juljan
Dr Kasprzycki Tadeusz
Dr Kauczyński Klemens
Dr Kielanowski Bolesław
Kiełb Zygmunt
Kiernig Franciszek
Kimlowski Józef
Kmicikiewicz Włodzimierz
Knapp Alfred
Kochanowski Cyryl
Kochanowski Stanisław
Kokurewicz Stefan
Inż. Kolbuszowski Michał
Kolmer Walerjan
Dr Köller Hieronim
Komar Edmund
Komar Roman
Konstantynowicz Jan
Koppel Otton
Korecki Emil
Korecki Witold
Kornberger Wiktor
Kosiuliński Jan
Kostrzewski Edward
Kotiers Wilhelm
Inż. Kotrba Karol
Kowalewski Konrad
Inż. Kowalski Stanisław
Inż. Kozak Władysław
Kozłowski Józef
Krajewski Michał
Krassowski Stanisław
Kratochwila Roman
Kraus Stanisław
Krawczyk Mieczysław
Dr Kreutz Mieczysław
Królikowski Antoni
Kruczkowski Sylwester
Krug Emil
Krzyszkowski Włodzimierz
Krzysztofowicz Bogdan
Krzysztofowicz Tadeusz
Dr Krzysztoń Wilhelm
Krzyżanowski Czesław
Krzyżanowski Marjan
Dr Kucharski Eugenjusz
Kuczewski Józef
Kuczyński Michał
Dr Kulczycki Aleksander
Dr Kulczycki Zygmunt
Kuliczkowski Seweryn
Dr Kulikowski Wiktor
Dr Kurtz Adam
Dr Kuryłowicz Juljusz
Dr Kuryłowicz Stefan
Mgr. Kuziński Stanisław
Kuziński Władysław
Dr Kwaśniewski Bolesław
Kwiatkowski Emil
Inż. Kwiatkowski Tadeusz
Kwiatkowski Wacław
Dr Kwieciński Karol
Dr Kwietniewski Kazimierz
Inż. Kwintowski Ludwik

Nowotny-Lachowicki Adam
Laidler Kazimierz
Inż. Lang Antoni
Langner Ferdynand
Dr Lapierre Jan
Laskownicki Bronisław
Lehnert Seweryn
Lenczewski Kazimierz
Lenczowski Stanisław
Lettner Gustaw
Leurman Franciszek
Lewartowski Henryk
Lewicki Adam
Dr Liebhart Stanisław
Inż. Limberger Władysław
Linde Mieczysław
Dr Linttner Rudolf
Lipanowicz Stanisław

Łaba Tadeusz
Inż. Łańcucki Ignacy
Dr Łaz Kazimierz

Łączyński Gustaw
Łępkowski Tomasz
Łobaczewski Wawrzyniec
Dr Łomnicki Maksymiljan
Inż. Łoziński Tadeusz
Łukasiewicz Walerjan Józef
Łyczkowski Sylwester
Maciejowski Marjan
Dr Madejewski Walerjan
Madura Kazimierz
Dr Majewski Bronisław
Dr Majewski Leszek
Majewski Mieczysław
Inż. Makarewicz Józef
Malarski Feliks
Malicki Mieczysław
Malinowski Florjan
Dr Malsburg Karol
Inż. Maliszewski Stanisław
Dr Marciak Stanisław
Inż. Marcinkiewicz Adam
Marcinkiewicz Kazimierz
Marcinkiewicz Roman
Marcinkiewicz Stanisław
Markiewicz Stanisław
Inż. Marynowski Zygmunt
Matkowski Jan
Matula Wincenty
Mazanowski Aleksander
Mehlen Erwin
Melchert Kazimierz
Messuta Henryk
Dr Mglej Stanisław
Dr Miecik Władysław
Mierka Bronisław
Mięsowicz Józef
Mięsowicz Władysław
Inż. Miczyński Stefan
Mikuszewski Jan
Dr Miłkowski Ludwik
Inż. Minkiewicz Witold
Misiński Marjan
Misztalski Zygmunt
Monné Ludwik
Dr. Morwitz Zygmunt
Moszoro Dominik
Dr Moszyński Tadeusz
Inż. Mucha Oskar
Munk Tadeusz

Nalborczyk Jan
Dr Namysł Joachim
Inż. Nawrocki Jan
Inż. Nechay Ernest
Negrusz Kajetan
Inż. Negrusz Mikołaj
Inż. Neuhoff Stefan
Neuman Alfred
Inż. Niedzielski Stanisław
Niemczewski Stanisław
Niemczynowski Stefan
Nowacki Michał
Nowakowski Jan Tadeusz
Nowiński Roman
Nycz Paweł

Dr Obmiński Ksawery
Ojak Edward
Okołowicz Stanisław
Olbrycht Tadeusz
Olsz Modest
Dr Olszewski Witold
Opolski Adam
Opolski Stefan
Orobkiewicz Władysław
Mgr. Orzechowski Zbigniew
Orzelski Feliks
Ostrowski Leon
Dr Ostrowski Tadeusz
Inż. Ostrowski Władysław
Ostrowski Zbigniew
Dr Owiński Jakób

Pajor Stanisław
Pakosz Antoni
Pakosz Marjan
Papużyński Stanisław
Inż. Parylak Michał
Pasławski Roman
Pauli Władysław
Pawluk Mieczysław
Piasecki Ludwik Janina
Piątkiewicz Kazimierz
Piątkowski Mieczysław
Dr Piechowski Franciszek
Pilat Franciszek
Pilatowski Bronisław
Mgr. Pirogowski Eugenjusz
Pirożyński Jan
Dr Pisarik Tadeusz
Pisarski Jan
Inż. Piwoński Emil
Dr Platowski Kazimierz
Dr Plechawski Marjan
Mgr. Płaneta Jan
Dr Płażek Edwin

Inż. Podsoński Franciszek
Dr Pokorny Bruno
Dr Polak Tadeusz
Inż. Polt Rudolf
Popiel Czesław
Popławski Michał
Posochowski Stanisław
Inż. Postępski Edmund
Postępski Stanisław
Poten Gwido
Powidzki Kazimierz
Powroźnicki Aleksander
Poźniak Alfred
Poźniak Zygmunt
Prek Borek Lucjan
Inż. Przetocki Kazimierz
Przybysławski Wincenty
Dr Przyjemski Adam
Puchyr Jan
Puna Zygmunt

Mr. Raczyński Stefan
Radzikowski Franciszek
Rebczyński Aleksander
Reck Włodzimierz
Reichel Bronisław
Reiner Juljusz
Reis Zygmunt
Rejmański Zygmunt
Dr Rencki Roman
Ricci Adam
Riedl Edmund
Riedl Roman
Inż. Rogala Tadeusz
Inż. Rogowski Roman
Inż. Romanowski Jan
Rosenbusch Adolf
Rossowski Zygmunt
Rotter Leopold
Dr Rottersman Józef
Rozwadowski Antoni
Inż. Rubczyński Władysław
Mgr. Rubiński Marjan
Dr Rucker Jan
Rusocki Zygmunt
Ruxer Stanisław
Ruziczka Henryk
Dr Rużycki Juljan
Rypniewski Wacław

Sadyk Bej Mohammed
Dr Sander Alfred
Sanojca Władysław
Sarnowiec Franciszek
Sawicki Karol
Dr Schätzel Stanisław
Schimak Juljan Tadeusz
Schirmer Edward
Schmidt Władysław
Dr Schramm Franciszek
Schultis Antoni
Dr Schwarz Hugo
Dr Seifert Teofil
Dr Serbeński Walerjan
Dr Seyfarth Ludwik
Dr Siciński Jerzy
Dr Skorkowski Edward
Dr Skracha Stanisław
Słomski Czesław
Słonecki Edmund
Dr Słoniewski Wiktor
Słoński Marjan
Słowikowski Bolesław Tadeusz
Smolka Kazimierz
Smutny Jan Wacław
Sokal Kazimierz
Inż. Solecki Tadeusz
Sorg Henryk
Inż. Spira Stefan
Dr Srokowski Adam
Stachelski Stanisław
Starkiewicz Antoni
Dr Stefko Kamil
Dr Stenzel Edward
Stobiecki Józef
Strzelecki Włodzimierz
Sulimirski Tadeusz
Sulimirski Wit
Dr Szajna Władysław
Dr Szeliga Mieczysław
Szlemiński Józef
Dr Szumowski Kazimierz
Inż. Szybalski Stefan
Ks. dr Szydelski Stefan
Szymała Zygmunt

Dr Ślączka Roman
Śleżanowski Witold
Śmiglewski Witold
Świerczyński Edmund
Świtalski Józef
Dr Świtalski Mieczysław

Tarnawski Wiktor
Tenczyn Emil
Terlecki Tadeusz

Terlikowski Kazimierz
Dr Teszner Leopold
Thürhaus Gerard
Toeplitz Henryk
Dr Tomasik Seweryn
Inż. Tomaszewski Tadeusz
Topolnicki Stanisław
Topolnicki Władysław
Towarnicki Leon
Dr Trojan Stanisław
Tujeja Ludwik
Tyczyński Andrzej
Tyszkowski Antoni
Tyszkowski Zygmunt

Dr Uhma Stefan
Ulm Aleksander
Inż. Ulmer Adam
Urban Leon
Uruski Antoni
Uwiera Antoni

Vincenz Jan
Inż. Völpel Roman

Wacel Leon
Dr Wachlowski Zenon
Walter Karol
Inż. Waydowski Bronisław
Inż. Ważny Edward
Dr Węckowski Kazimierz
Dr Węgrzynowski Lesław
Wehrstein Emil
Dr Weigel Kasper
Weinert Henryk
Weiss Adolf
Weksler Antoni
Inż. Welczer Bronisław
Dr Wereszczyński Antoni
Dr Westwalewicz Marjan
Dr Weyberg Zygmunt
Wierzbiański Aleksander
Wierzchowski Michał
Wilczek Ludwik
Dr Wilecki Otto Kazimierz
Wiszniowski Bolesław
Wojakowski Franciszek
Mgr. Wolański Stanisław
Woleński Bolesław
Wolski Kościesza Ludomir
Inż. Wołoszyński Konrad
Wopaterni Ryszard
Woroszyński Zygmunt
Wowkonowicz Michał
Woycicki Czesław
Wróblewski Józef
Dr Wrześniowski Janusz
Wrześniowski Tadeusz
Wurst Stanisław
Wyhowski Stanisław
Wysocki Marcin
Inż. Wysocki Włodzimierz
Dr Wysoczański Bronisław
Dr Wysoczański Kazimierz
Dr Theissberg-Wyszyński Otto
Dr Younga Jerzy

Inż. Zacharjewicz Alfred
Zacharjasiewicz Karol
Dr Zając Felicjan
Zajączkowski Liberat
Dr Zakrejs Franciszek
Zaleski Ryszard Wiktor
Dr Zaleski Zygmunt
Zanoziński Władysław
Zarzycki Marjan
Dr Zawadzki Mieczysław
Zawistowski Jan
Zborucki Jan
Zglinnicki Aleksander
Zgóralski Józef
Dr Zgórski Alfred
Dr Zgórski Kazimierz
Dr Zieliński Kazimierz
Dr Zieliński Konrad
Zieliński Władysław
Inż. Zielski Eljasz
Ziemnowicz Stanisław
Zubrzycki Stanisław
Żegiestowski Włodzimierz
Żdżarski Jan
Inż. Żółciński Antoni
Żmudziński Franciszek
Żychliński Franciszek
Dr Żywicki Roman

45 46

ZAMKNIĘCIA RACHUNKOWE

za czas od 1 kwietnia 1933 do 31 marca 1934

i PRELIMINARZ

na rok administracyjny 1934—1935 (od 1/4 1934—31/3 1935)

ZAMKNIĘCIE RACHUNKOWE
według rubryk za czas od 1 kwietnia 1933 do 31 marca 1934.

RUBRYKA	Przychody zł	gr.	Rozchody zł.	gr.
Wkładki i wpisowe	34.093	—		
Rozrywki i gry towarzyskie	19.925	10	2.290	86
Czasopisma			3.354	78
Bibljoteka	60	—	3.630	34
Imprezy własne	6.247	18	4.460	30
Zwrot kosztów imprez obcych	6.980	—		
Światło (oświetl., naprawy, żarówki)			9.698	32
Opał			4.542	88
Ruchomości	515	—	200	—
Inwestycje			2.200	—
Konserwacja domu	24	90	406	69
Utrzymanie porządku			2.993	84
Koszty admin. (druki, telef., opłaty socjalne)	859	98	4.568	40
Asekuracje			619	88
Płace i wynagrodzenia			17.348	—
Prowizje inkasentów			3.133	13
Podatki	240	06	4.936	80
Loże i krzesła w teatrach	5.918	—	6.040	—
Zaliczki na płace	520	—	140	—
Różne wydatki			485	40
Dary i datki na cele dobroczynne			422	—
Procenty od lokat	28	—		
Szkoda z powodu włamania			3.500	94
Z „Funduszu budowy"	75.023	97		
Pożyczki	32.907	56		
Wydatki na budowę i remont			108 936	29
Początkowy zapas kasowy z dnia 1/4 1933	1.649	72		
Pozostałość kasowa na dzień 31/3 1934			1.083	62
Razem	184.992	47	184.992	47

Rachunek Funduszu Budowlanego.

Dnia 31 marca 1933 r. wynosił stan ogólny Funduszu Budowy (patrz sprawozdanie kasowe z ubiegłego roku) ulokowanego na książeczce M. K. K. O. Nr. 500042		zł. 72.324·77
Dopisano tytułem odsetek łącznie . . .		„ 2.133·60
		zł. 74.458·37
Ze sprzedaży rozebranych pieców i starego żelaziwa		„ 565·60
		zł. 75.023·97
Zaciągnięto pożyczkę długoterminową hipoteczną w M. K. K. O.	zł. 30.000·—	
mniej koszta i odsetki	„ 1.692·44	zł. 28.307·56
Zaciągnięto pożyczkę krótkoterminową prywatną	„ 5.000·—	
mniej odsetki	„ 400·—	„ 4.600·—
Razem . . .		zł. 107.931·53
Do końca roku sprawozdawczego t. j. do 31/3 1934 wypłacono za roboty budowlane . .		zł 108.936·29
Nadpłacono przeto z kasy Kasyna i Koła Lit.-Art.		„ 1.004·76

Zamknięcie rachunków kasy podręcznej Książnicy
za czas od 1/4 1933 do 31/3 1934.

	Przychody:	Wydatki:
Rewersy	613·20 zł.	171·— zł.
Katalogi dodatkowe: Nr. 1, 2, 3, 4, 5 i 6	158·80 „	604·— „
Wydatki administracyjne . . .	49·70 „	245·91 „
Dopisane odsetki	5·— „	
Razem	826·70 zł.	1020·91 zł.
Początkowy zapas kasowy z 1/4 1933 w gotówce.	244·54 „	
Pozostałość kasowa na dzień 31/3 1934		50·33 „
Razem	1071·24 zł.	1071·24 zł.

Skarbnik:

Inż. Bronisław Welczer

Komisja Rewizyjna sprawdziła zamknięcia rachunków za r. 1933/34 i znalazła je w zupełnym porządku

Lwów, dnia 24 maja 1934.

Dr Stefan Bobowski *Dr Marjan Boziewicz* *Wacław Kwiatkowski* *Karol Sawicki*

PRELIMINARZ PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW

na rok administracyjny 1934—1935 (od 1/4 1934 do 31/3 1935).

PRZYCHODY:

Wkładki i wpisowe	28.000 zł.
Rozrywki i gry towarzyskie	19.000 „
Imprezy własne	1.500 „
Zwrot kosztów imprez obcych	6.000 „
Razem	54.500 zł.

ROZCHODY:

Rozrywki i gry towarzyskie	2.500 zł.
Czasopisma	3.000 „
Bibljoteka	3.000 „
Światło	10.000 „
Opał	5.500 „
Asekuracja	500 „
Utrzymanie porządku	2.000 „
Koszty administracji	4.500 „
Płace	16.000 „
Prowizje	1.700 „
Podatki	4.800 „
Loże i krzesła w teatrze	000 „
Różne	1.000 „
Razem	54.500 zł.

Lwów, dnia 24. maja 1934.

Skarbnik:

Inż. Bronisław Welczer

Komisja rewizyjna:

Dr Stefan Bobowski *Dr Marjan Boziewicz*

Wacław Kwiatkowski *Karol Sawicki*

Zestawienie

kosztów przebudowy gmachu Kasyna i Koła Literacko-Artystycznego we Lwowie przy ul. Akademickiej Nr. 13

L. p.	PRZEDMIOT	Kwota sprawdzona zł.	Wypłacono zł.	Obciążenia do wypłaty zł.	Reszta należności zł.
1	Roboty budowlane główne poz. wykazu ogólnego 14. . .	45.593.76	43.198.—	2.257.70	138.06
2	Roboty budowlane drobne poz. wykazu ogólnego 15. . .	1.810.55	1.810.55	—	—
3	Roboty rzemieślnicze główne poz. wykazu ogólnego 6 do 11.	18.955.66	14.058.66	—	4.897.—
4	Roboty rzemieślnicze drobne poz. wykazu ogólnego 1 do 5. .	2.969.23	2.794.23	—	174.55
5	Instalacje elektryczne poz. wykazu ogólnego 12. . .	9.321.73	2.200.	—	7.121.73
6	Instalacje centralnego ogrzewania, sanitarne i instalacje do przewietrzania poz. wykazu ogólnego 13. . .	54.484.05	41.300.—	—	13.184.05
7	Wynajm sali w hotelu poz. wykazu ogólnego 17. . .	900.—	900.—	—	—
8	Opłaty stemplowe i manipulacyjne poz. wykazu ogólnego 18. . .	374.85	374.85	—	—
9	Kierownictwo budowy poz. wykazu ogólnego 16. . .	5.418.61	2.300.—	200.—	2.918.61
10	Koszta kollaudacji poz. wykazu ogólnego 19. .	900.—	—	—	900.—
	Razem .	140.728.44	108.936.29	2.457.70	29.334.05

Komisja Kollaudacyjna ustaliła powyższe zestawienie, po zbadaniu jakości i celowości wykonanych robót i ofert na nie, oraz po stwierdzeniu ilości tudzież cen jednostkowych poszczególnych kategoryj robót.

We Lwowie, dnia 28 maja 1934.

Prof. Dr Inż. Kasper Weigel
Przewodniczący Komisji Technicznej.

Prof. Inż. Witold Minkiewicz
Przewodniczący Komisji Kollaudacyjnej.

Inż. Marjan Nikodemowicz
Kollaudant.

Inż. Władysław Limberger
Członek Komisji Kollaudacyjnej.

Inż. Wiesław Grzymalski
Członek Komisji Kollaudacyjnej.

Inż. Bronisław Welczer
Skarbnik.

Komisja Rewizyjna sprawdziła powyższe zestawienie kosztów budowy i znalazła je w zupełnym porządku oraz stwierdziła zgodność .z rachunkami i księgami.

We Lwowie, dnia 8 czerwca 1934.

Dr Stefan Bobowski **Dr Marjan Boziewicz** **Karol Sawicki.**

UPRASZAMY O ZAINTERESOWANIE SIĘ I PRZYBYCIE!

ZAPROSZENIE

na

Doroczne Walne Zgromadzenie

Członków Kasyna i Koła Literacko-Artyst.,

które odbędzie się

we środę dnia 30-go maja 1934 r. o godzinie 19-tej

w wielkiej sali K. i K. L.-A.

W razie braku kompletu odbędzie się **tegoż samego dnia i w tem samem miejscu o godz. $19^1/_2$ drugie** Walne Zgromadzenie, na którem będą zapadać uchwały **bez względu na ilość zebranych** (art. 38 statutu).

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Odczytanie i zatwierdzenie protokołu z poprzedniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Wydziału
3. Sprawozdanie Komisji Technicznej.
4. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
5. Zaciągnięcie długoterminowej pożyczki.
6. Wybory: uzupełniający wybór *a)* prezesa Towarzystwa, *b)* jednego wiceprezesa Towarzystwa, *c)* 4 członków Wydziału na 3 lata, w miejsce ustępujących. (Na mocy art. 27 statutu ustępują: prezes Towarzystwa, Jan Antoniewicz; wiceprezes, Seweryn Lehnert; członkowie Wydziału: Emil Krug, inż Jan Nawrocki, dr Stanisław Trojan i inż. Bronisław Welczer), *d)* 1 zastępcy członka Wydziału na lat trzy, *e)* 5 członków Komisji Rewizyjnej na rok jeden (art. 35 statutu).
7. Wnioski, interpelacje i życzenia. (Na podstawie art. 37*g* statutu wnioski na Walne Zgromadzenie muszą być zgłoszone na ręce Wydziału **3 dni** przed Walnem Zgromadzeniem).

Według postanowień art. 36 statutu Członkowie **zalegający z opłatą wkładek dłużej jak 3 miesiące — nie mają prawa uczestniczenia** w Walnem Zgromadzeniu.

UPRASZAMY O ZAINTERESOWANIE SIĘ I PRZYBYCIE!